

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **L.R.**, nar. ■■■, bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Janem Vodičkou, advokátem se sídlem Valdštejnská 381/6, 460 01 Liberec 2, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■.

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■, jímž bylo podle § 54 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 120 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnuto, že výplata starobního důchodu žalobci pro den 1. 1. 2013 náleží.

Žalobce nesouhlasil s právním názorem vysloveným žalovanou, namítal, že dle § 120a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení je úkon vzdání se výplaty důchodu stejné povahy jako úkon, kterým je přihláška k účasti či odhláška z účasti na důchodovém pojištění. Rozhodným datem pro vzdání se výplaty důchodu je tak datum, kdy byla poštovní zásilka obsahující takové podání, podána. V případě žalobce byla zásilka obsahující podání vzdání se výplaty starobního důchodu podána dne 31. 12. 2012, žalobce tak splnil podmínky pro platné vzdání se výplaty starobního důchodu pro dne 1. 1. 2013 podle § 120 ve spojení s § 120a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k novému projednání. Požadoval rovněž náhradu nákladů řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná setrvala na názoru, že podle § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení se nelze vzdát výplaty starobního důchodu zpětně, tedy za dobu před podáním žádosti o zastavení výplaty tohoto důchodu. Vzhledem k tomu, že žádost žalobce byla žalované doručena až dne 2. 1. 2013, nelze požadavku žalobce vyhovět za dobu před tímto datem. Ve zbytku žalovaná odkázala na podrobné zdůvodnění svého stanoviska obsaženého v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Skutkový stav věci není mezi účastníky řízení sporný a soud jej ověřil z obsahu správního spisu předloženého žalovanou. Na základě rozhodnutí žalované II. ze dne ■■■, č. j. ■■■, pobírá žalobce starobní důchod, který mu byl od 4. 1. 2012 přiznán ve výši ■■■ Kč.

Podáním, jež žalobce k poštovní přepravě podal dne 31. 12. 2012, a které bylo doručeno Okresní správě sociálního zabezpečení Liberec dne 2. 1. 2013, žalované následně postoupeno dne 7. 1. 2013, žalobce požádal o zastavení výplaty starobního důchodu od 1. 1. 2013 a obnovení výplaty od 2. 1. 2013.

Rozhodnutím ze dne 13. 5. 2013 žalovaná podle § 54 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění ve spojení s § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vyslovila, že výplata starobního důchodu pro den 1. 1. 2013 žalobci náleží. Svoje rozhodnutí odůvodnila odkazem na ustanovení § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle něhož se poživatel starobního důchodu nemůže vzdát výplaty tohoto důchodu za dobu před podáním žádosti o zastavení výplaty tohoto důchodu. Žalobce se vzdal výplaty starobního důchodu pro dne 1. 1. 2013 až podáním, které bylo žalované doručeno dne 2. 1. 2013, podmínky pro platné vzdání se výplaty nesplnil.

Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí si žalobce podal námitky, v nichž uplatnil shodné výhrady jako v žalobě.

Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 13. 5. 2013 potvrdila. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná odkázala na ustanovení § 37 odst. 1, odst. 6, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle něhož se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný, a je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo. S odkazem na nemožnost vzdát se výplaty starobního důchodu za dobu před podáním žádosti o zastavení výplaty dle § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení žalovaná dovodila, že žalobce nesplnil podmínky pro platné vzdání se výplaty starobního důchodu, neboť žádost o vzdání se starobního důchodu byla doručena až dne 2. 1. 2013 a žalobce se výplaty starobního důchodu nemůže vzdát zpětně za dobu před podáním žádosti o zastavení výplaty důchodu. Žalovaná vycházela z toho, že lhůta pro podání žádosti o zastavení výplaty je hmotně právní, když vznik a zánik nároku na výplatu důchodu jsou obsaženy v § 54 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jež má hmotně právní povahu. Žádosti o zastavení výplaty starobního důchodu od 1. 1. 2013 nemohlo být pro rozpor s ustanovením § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vyhověno. Žalovaná dále uvedla, že žádost o zastavení výplaty starobního důchodu není plněním oznamovací povinnosti ve smyslu § 120a zákona o organizaci a provádění sociálního

zabezpečení, ani jiným úkonem, na který by se vztahoval institut procesní lhůty, proto se na něj zmiňované ustanovení nevztahuje.

Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Nárok na výplatu starobního důchodu v souladu s § 54 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu. Ve věci není sporu o tom, že v souladu s tímto ustanovením měl žalobce nárok na výplatu starobního důchodu i pro den 1. 1. 2013.

Podle ustanovení § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení poživatel starobního důchodu se nemůže vzdát výplaty tohoto důchodu za dobu před podáním žádosti o zastavení výplaty tohoto důchodu. Z citovaného ustanovení tedy plyne, že nároku na výplatu starobního důchodu se může poživatel důchodu vzdát, nemůže tak ovšem učinit zpětně, tedy za dobu před podáním žádosti o zastavení výplaty tohoto důchodu.

V souzeném případě jde vlastně o posouzení, zda vzdání se nároku na výplatu starobního důchodu pro den 1. 1. 2013, učiněné žalobcem podáním, k poštovní přepravě podaným dne 31. 12. 2012, ale žalované doručeným až po zmíněném datu, bylo učiněno zpětně či nikoli.

Ve shodě se žalovaným má soud za to, že žádost o vzdání se výplaty starobního důchodu, je třeba v souladu s § 37 odst. 6 správního řádu, podle něhož se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný, a je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo, posoudit jako učiněnou dnem, kdy žalované žádost došla, tj. až po 1. 1. 2013, nikoli učiněnou již dnem podání k poštovní přepravě, tedy 31. 12. 2012, a tedy před datem 1. 1. 2013.

Ustanovení § 120a zákona o organizaci a sociálního zabezpečení nelze na daný případ vztáhnout, nelze tedy vycházet z toho, že by se nároku na výplatu starobního důchodu pro den 1. 1. 2013 žalobce platně vzdal již podáním zásilky obsahující jeho žádost k poštovní přepravě. Opět ve shodě se žalovaným soud uvádí, že úkon, jímž se poživatel starobního důchodu ve smyslu § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení vzdává jeho výplaty, je svou povahou úkonem hmotně právním. Nejedná se tak o plnění žádné oznamovací povinnosti ve smyslu § 120a, ani úkon podání přihlášky k účasti či odhlášky z účasti na důchodovém pojištění. Nejedná se ani o ani jiný právní úkon, jež by měl být dle zákona učiněn ve stanovené lhůtě, k jejímuž zachování by postačilo podání poštovní zásilky takové podání obsahující. Ke vzdání se výplaty starobního důchodu totiž zákon žádnou lhůtu, jejíž zachování by bylo třeba posoudit, nestanoví.

Soud tak uzavírá s tím, že právní názor zaujatý žalovanou, je na místě plně akceptovat. Žalovaná při rozhodování o nároku na výplatu starobního důchodu žalobce pro den 1. 1. 2013

nepochybila, rozhodovala v souladu s ustanovením § 54 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a ustanovením § 120 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, které poživateli starobního důchodu zapovídá vzdát se výplaty tohoto důchodu zpětně. Žalobce tak napadeným rozhodnutím nebyl zkrácen na žádném svém právu.

Z uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s..

Ve věci rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem oba účastníci vyslovili souhlas.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.. Neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení nemá nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 14. ledna 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně